



בש"פ 8004/21 - פלוני נגד פלונית

בבית המשפט העליון

בש"פ 8004/21

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

התובע בתיק 1457/2021 פלוני
(בית הדין השרעי סכנין):

נגד

הנתבעת בתיק 1457/2021 פלונית
(בית הדין השרעי סכנין):

הודעה על הטלת קנס;
הודעה מטעם עו"ד מדיחה רמאל עיסא מיום
24.11.2021;
תגובת הנתבעת מיום 29.11.2021;
תגובת היועץ המשפטי של בתי הדין השרעיים מיום
5.12.2021

בשם הנתבעת בתיק
1457/2021
בשם הדין השרעי סכנין): בעצמה

בשם היועץ המשפטי של בתי הדין השרעיים:
עו"ד מוחמד דיק

החלטה

1. כעולה מהחלטתי מיום 22.11.2021, בית הדין השרעי בסכנין (להלן: בית הדין) הטיל על הנתבעת בהליך

עמוד 1



שבכותרת קנס מתמשך בגובה 1,000 ש"ח בכל פעם שלא תקיים את החלטת בית הדין בעניין הסדרי הראייה בין התובע לילדתם המשותפת (להלן: הקטינה). בנסיבות אלו הוריתי לצדדים להליך, כמו גם ליועץ המשפטי של בתי הדין השרעיים (להלן: היועץ), להגיש את התייחסותם לעניין הקנס.

2. מהחומר שהובא לעיוני עולה כי הצדדים נישאו ביום *** ולהם ילדה משותפת בת כארבעה חודשים. במסגרת סכסוך משפטי שמתנהל בין הצדדים בבית הדין, הגיש התובע ביום 9.9.2021 בקשה לקביעת הסדרי ראייה בינו ובין הקטינה. הנתבעת, שהתוודעה לבקשה ביום 28.9.2021, לא הגישה תגובה מטעמה ובימים 6.10.2021 ו-18.10.2021 ניתנו החלטות בית הדין שבהן נקבע כי התובע יראה את הקטינה בימי שישי ושבת למשך שעה וחצי בכל פעם (להלן: הסדרי הראייה).

3. לאחר שניתנו ההחלטות האמורות, פנתה הנתבעת לבית הדין וביקשה כי הסדרי הראייה יתקיימו בבית הוריה, בין היתר, משום שהקטינה היא תינוקת רכה בימים אשר יונקת לעתים תכופותועל כן זקוקה להיות בקרבת אמה. בקשה זו של הנתבעת נדחתה על ידי בית הדין ובעקבותיה הגישה הנתבעת בקשה "לעיון מחדש", שבה היא הוסיפה וביקשה כי בית הדין יערב את גורמי הרווחה, בין היתר, מהטעם שלטענתה התובע הוא אדם מסוכן המעורב בפשיעה. גם בקשה זו של הנתבעת נדחתה בהחלטת בית הדין מיום 20.10.2021 ובה צוין כי בית הדין מתרשם שהנתבעת, אשר שינתה את נימוקיה מבקשה לבקשה, מנסה למנוע מהתובע כל קשר עם הקטינה.

4. ביום 24.10.2021 הגיש התובע בקשה לפי פקודת ביזיון בית משפט (להלן בהתאמה: הבקשה לביזיון והפקודה) שבה טען כי הנתבעת הפרה את החלטות הסדרי הראייה משעה שלא מסרה את הקטינה לידי בימים 22.10.2021 ו-23.10.2021. בעקבות זאת, זימן בית הדין את הצדדים לדיון שנשמע בפניו ביום 16.11.2021. בפתח הדיון ביקשה הנתבעת, שלא הייתה מיוצגת, לדחות את מועד הדיון עד אשר יעלה בידה למצוא ייצוג. בהקשר זה ציינה הנתבעת כי היא מתקשה לשאת בעלויות שכר הטרחה הכרוכות בתיקים השונים שאותם מנהל נגדה התובע וכי היא פנתה ללשכת הסיוע המשפטי בבקשה שימונה לה עורך דין בהליכים. בית הדין סירב לדחות את מועד הדיון וביקש מהנתבעת למסור את עמדתה באשר לאי קיום ההחלטות בעניין הסדרי הראייה. הנתבעת ציינה בפני בית הדין כי אינה מתנגדת להסדרי הראייה והבהירה כי הסיבה שבגינה לא התקיימו הסדרי הראייה בתאריכים שצוינו בבקשה לביזיון היא כי ביום 22.10.2021 התובע לא הגיע לקחת את הקטינה אלא שלח אדם אחר מטעמו והיא חששה למסור את הקטינה לידי. עוד טענה הנתבעת כי ביום 23.10.2021 התובע כלל לא ביקש לראות את הקטינה. בנסיבות אלו טענה הנתבעת כי אין לראות בה כמי שהפרה את החלטות בית הדין בעניין הסדרי הראייה. הנתבעת הוסיפה וציינה כי היא מסכימה ליישם את החלטות הסדרי הראייה אך ביקשה כי המפגשים לא יערכו בבית משפחתו של התובע המצויים בסכסוך עמה. להשלמת התמונה יוער כי מפרוטוקול הדיון עולה שהתובע ציין כי בני משפחתו המצויים בסכסוך עם הנתבעת אינם מתגוררים עמו.

5. ביום 18.11.2021 ניתנה החלטת בית הדין נושא ההליך שלפניי, שבה קיבל בית הדין את הבקשה לביזיון שהגיש התובע. בהחלטה צוין כי מטענות הנתבעת שנשמעו בפני בית הדין עולה כי הנתבעת מודה שלא קיימה את החלטות בית הדין, וכי לאורך כל הדרך היא ביקשה להצדיק את התנהלותה בתואנות שונות שאינן מתיישבות זו עם זו. עוד צוין בהחלטה כי בקשת הנתבעת לקיים את הסדרי הראייה שלא בבית משפחתו של התובע מעידה כי הנתבעת מנהלת מאבקים משפחתיים על חשבון הקטינה. בנסיבות אלו מצא בית הדין לחייב את הנתבעת בקנס מותנהבסך 1,000 ש"ח, כאמור לעיל.

6. הנתבעת, שאינה מיוצגת, מסרה את התייחסותה להחלטת בית הדין בעניין הקנס וטענה כי מדובר בהחלטה שגויה אשר בכוונתה לערער עליה. לטענתה, מאז ניתנו החלטות בית הדין בעניין הסדרי הראייה, התובע ביקש לראות את הקטינה פעם אחת בלבד כאשר שלח אדם אחר לאסוף אותה מבית הוריה אך היא חששה למסור לידי את הקטינה.



הנתבעת שבה ומבהירה כי היא אינה מסרבת לקיים את הסדרי הראייה ולטענתה יש לראות דווקא בתובע כמי שלא מקיים את החלטות בית הדין בעניין הסדרי הראייה משעה שהוא לא מגיע בעצמו לקחת את הקטינה כמצווה בהחלטות בית הדין.

7. ביום 5.12.2021 הגיש היועץ את התייחסותו לעניין הקנס ולתגובת הנתבעת. בעיקרו של דבר, היועץ סבור כי אין מקום להתערב בהחלטת בית הדין שכן הקנס שהוטל על הנתבעת סביר ומידתי בנסיבות שתוארו ואינו עולה כדי ענישה על התנהגותה בעבר. עוד טוען היועץ כי מדובר בקנס מותנה אשר ימומש רק אם הנתבעת תוסיף להימנע מקיום החלטות הסדרי הראייה. לבסוף ציין היועץ כי למיטב ידיעתו הנתבעת טרם ערערה על החלטת בית הדין.

8. התובע לא הגיש את התייחסותו לעניין הקנס וזאת על אף שהמועד להגשת תגובתו חלף.

דין והכרעה

9. לאחר שעיינתי בהחלטת בית הדין ובטענות הנתבעת והיועץ, מצאתי לנכון לעשות שימוש בסמכותי מכוח סעיף 7א(ב) לחוק בתי דין דתיים (כפיית ציות ודרכי דין), התשט"ז-1956 (להלן: חוק כפיית ציות) ולהורות על ביטול הקנס.

10. סמכותם שלבתי הדין הדתיים להטיל סנקציה מסוג קנס מכוח הפקודה מעוגנת בסעיף 7א(א) לחוק כפיית ציות וסמכות זו נועדה למנוע הפרות עתידיות של ההחלטה השיפוטית הנדונה (בש"פ 6962/19 פלוני נ' פלונית, פסקה 3 (17.11.2019)). בהקשר זה נפסק לא אחת כי יש להטיל סנקציות אלה רק במקום שבו לא ניתן להביא לקיום הצו השיפוטי באמצעים פוגעניים פחות, ורק ככל שהטלת הסנקציה עשויה להביא לקיום הצו השיפוטי (בש"פ 1944/21 פלוני נ' פלונית, פסקה 7 (22.4.2021)).

11. בענייננו, הבקשה לביזיון הוגשה על ידי התובע בהליך בהתייחס להפרות נטענות של הנתבעת את הסדרי הראייה בתאריכים 22.10.2021 ו-23.10.2021. עיון בפרוטוקול הדיון ובתגובת הנתבעת מעלה כי הנתבעת טענה כי היא ביקשה לקיים את הסדרי הראייה בתאריכים האמורים ודווקא התובע הוא מי שפעל לא בהתאם להחלטות בית הדין משום שלא הגיע בעצמו לאסוף את הקטינה. לא מצאתי בפרוטוקול הדיון כי התובע הכחיש את טענת הנתבעת בהקשר זה. התובע אף נמנע מלהגיש את התייחסותו לתגובת הנתבעת בעניין הקנס במסגרת ההליך שלפניי, הגם שניתנה לו הזכות לעשות כן. בנוסף, טענות אלו של הנתבעת אף לא זכו להתייחסות בהחלטת בית הדין מיום 18.11.2021 ובהודעת היועץ.

12. אף לא מצאתי לנכון לקבל את עמדת היועץ לפיה הקנס שהוטל על הנתבעת היה סביר ומידתי בנסיבות העניין. אף אם מצא בית הדין כי סירוב הנתבעת למסור לידי נציג התובע את הקטינה ביום 22.10.2021 עולה כדי חריגה מהסדרי הראייה שנקבעו, לא שוכנעתי כי חיובה של הנתבעת בקנס מתמשך בסכום לא מבוטל של 1,000 ש"ח נבע מהיעדר אפשרות להוביל את הצדדים לקיים אתהסדרי הראייה באמצעים פוגעניים פחות. זאת, בשים לב לכך שהבקשה לביזיון התייחסה לאירועים נטענים בודדים של הפרת הסדרי הראייה וכן לנוכח העובדה שהנתבעת הצהירה, הן בכתובים והן בעל פה במעמד הדיון שהתקיים בפני בית הדין, כי היא מוכנה לקיים את הסדרי הראייה.

13. נוכח האמור, הקנס שהוטל על הנתבעת מבוטל בזאת.



ניתנה היום, ד' בטבת התשפ"ב (8.12.2021).

ה נ ש י א ה
